

Славните резултати от кръщението за мъртвите

"Както всички умират, защото принадлежат на Адам, така и всеки, който принадлежи на Христос, ще получи нов живот."

1 Коринтяни 15:22

Малцина ще отрекат, че цялата човешка раса е или мъртва, или умира. В началния стих Павел обяснява, че това е започнало с първия човек - Адам. Това се дължи на неподчинението на Адам на божествения закон. (Битие 2:16-17; 3:17-19). По същество цялата 15-а глава на 1 Коринтяни представя увереността, че на мъртвите ще бъде дадена възможност за пълно възстановяване към живот чрез възкресение.

Павел обяснява защо това е така: "както смъртта дойде в света чрез един човек (Адам), така и възкресението от мъртвите започна чрез друг човек." (Исус Христос) (стих). Тук ни се напомня, че именно човекът Христос Исус е изкупил света

от смъртта, което е в съответствие с думите на самия Исус, когато казва, че ще даде плътта си "моята плът, която ще дам за живота на света".
Йоан 6:51

Апостолът използва думата "откуп", за да опише тази особеност на Божия план за възстановяване на човека от осъждането на смъртта. Той пише: "Това е добро и е угодно на Бога, нашия Спасител, Който иска всички да се спасят и да разберат истината. Защото има един Бог и един Посредник, който може да помири Бога и човечеството чрез човека Христос Исус. Той даде живота си, за да откупи свободата за всички". 1 Тимотей 2:3-6

Гръцката дума в Новия завет, която е преведена като "откуп", означава "цена, която да съответства", "цена на изкуплението". Човекът Христос Исус, за когото Писанията заявяват, че е "свят, безвреден, непорочен, отделен от грешниците", съответства на съвършения човек Адам, който е създаден по божествен образ. (Евреи 7:26; Битие 1:26-27). Именно Адам донесъл смърт на себе си и на цялото си потомство, като престъпил божествения закон. Съвършеният човек, Исус, отдаде себе си в жертвена смърт и по този начин беше цена, която да съответства. Тази жертва осигурила

февруари 2025 г.

изкупление за Адам, а оттам и за всички онези, чието потекло произхождало от него - целия човешки род. Този "откуп за всички", както го описва Павел, открива пътя за всички да се върнат към живота.

Павел пише на друго място: "Защото заплатата за греха е смърт, а безплатният Божи дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ." (Римляни 6:23). Подобна мисъл е изразена и в Йоан 3:16-17: "Защото ето как Бог възлюби света: даде Своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има вечен живот. Бог изпрати Сина Си на света не за да съди света, а за да спаси света чрез Него".

Исус обяснява още: "Няма съд за никого, който вярва в Него. Но всеки, който не вярва в Него, вече е осъден за това, че не е повярвал в Божия Единороден Син." (Йоан 3:18). Тези текстове разкриват, че целият свят по наследство е осъден на смърт и че освобождаването от това осъждане и възможността за възстановяване на съвършения живот са осигурени чрез Христос. Това възстановяване обаче зависи от вярата и приемането от страна на индивида, за когото е била направена тази любяща разпоредба.

В днешно време онези, които, след като научат за тази разпоредба на Божията благодат, я приемат при условията на послушание и пълно посвещение в изпълнение на Божията воля, се считат за "оправдани", за праведни пред Бога. Павел пише: "И тъй, понеже сме оправдани пред Бога чрез вяра, имаме мир с Бога поради това, което Исус Христос, нашият Господ, е направил за нас". (Римляни 5:1). Онези, които не са дошли при Христос с пълна вяра, подкрепена от пълното посвещаване на живота им да изпълняват Божията воля, като следват стъпките на Исус, в момента не се радват на този "мир с Бога". Те все още са отчуждени от Него поради греха - все още са осъдени на смърт.

Няма друг начин за спасение от смъртта освен чрез Христос. Говорейки за Исус, Петър казва: "В никой друг няма спасение! Бог не е дал друго име под небето, чрез което да се спасим." (Деяния 4:12). Причината, поради която няма друго спасение от смъртта освен чрез Исус, е, че Той е единственият, който е пролял съвършената си човешка кръв в името на прокълнатата от греха и умираща раса. Пролятата кръв в Писанията е символ на излят живот, а Исус "изля душата си до смърт", за да могат Адам и цялото му потомство да получат възможност да живеят. Исаия 53:12

Когато приемем с вяра разпоредбите на пролятата Христова кръв и се посветим на божествената воля, откриваме, че в това има нещо повече от просто вяра. Павел пише: "Защото ви е дадена не само привилегията да вярвате в Христос, но и привилегията да страдате за Него". (Филипяни 1:29). Има много писания, които показват, че привилегията на християните е да страдат заедно с Исус. В писмото си до Тимотей Павел пише: "Това е достоверно изречение: Ако умрем с Него, ще живеем с Него. Ако понасяме трудности, ще царуваме с Него. Ако се отречем от Него, и Той ще се отрече от нас." 2 Тимотей 2:11-12

За мъртвите

Подходящо е Павел да спомене този аспект на божествената воля за всички вярващи във връзка с обсъждането на възкресението на мъртвите. Очевидно в църквата в Коринт е имало хора, които не са вярвали във възкресението на Исус. Той изтъква, че ако Христос не е възкръснал от мъртвите, тогава няма надежда, че някой от мъртвите ще бъде върнат към живот. Напротив, той показва, че Исус не само е възкръснал от мъртвите, но и че чрез Него всички ще бъдат възкресени от мъртвите и ще имат възможност

да бъдат възстановени към съвършен живот. 1
Коринтяни 15:12-22

Апостолът ясно показва, че това ще стане чрез управлението на Христос и че Той ще царува, докато всички врагове бъдат поставени под нозете Му. Дори самата смърт ще бъде унищожена. Когато това славно дело бъде завършено, Христовото царство ще бъде предадено на Отец, за да "бъде Той напълно върховен над всичко навсякъде". 1 Коринтяни 15:24-28

Към това Павел добавя следните думи: "И защо ние самите да рискуваме живота си час по час? Защото се кълна, скъпи братя и сестри, че всеки ден се изправям пред смъртта. Това е толкова сигурно, колкото и гордостта ми от това, което Христос Исус, нашият Господ, е извършил във вас. И каква е ползата от борбата с дивите зверове - тези хора от Ефес, - ако няма да има възкресение от мъртвите? И ако няма възкресение, нека пируваме и прием, защото утре умираме!" Стихове 29-32

Тук ни се напомня, че истинските вярващи в Христос - тези, които в момента действително вървят по Неговите стъпки - страдат и умират заедно с Него. Това, обяснява Павел, е от името

на "мъртвия" свят на човечеството, което показва, че по някакъв начин мъртвите ще се възползват от страданията и смъртта на последователите на Исус. Всъщност това е една от важните характеристики на великия Божи замисъл за даване на живот на света на човечеството. Тя е представена на вниманието ни по няколко начина в Писанията. Един от тях е чрез обещанието, което Бог дава на Авраам, че чрез неговото потомство ще бъдат благословени всички земни родове. Битие 12:3; 22:18

Павел определя това обещано Авраамово потомство като Исус и добавя: "И всички, които са се съединили с Христос в кръщението, са се облекли в Христос... И сега, когато принадлежите на Христос, вие сте истински Авраамови синове. Вие сте негови наследници и Божието обещание, дадено на Авраам, принадлежи на вас". (Галатяни 3:16-27-29). Тук е очевидно, че онези, които са кръстени в Христос и са верни, ще наследят заедно с него обещанието да благославят всички земни родове. Тъй като тези "земни семейства", които ще бъдат благословени, са или мъртви, или умиращи, логично е да мислим, че кръстените в Исус Христос са, символично казано, "кръстени за мъртвите". Именно чрез това кръщение те се

доказват като достойни и подготвени за великото бъдещо дело на благославяне на всички земни семейства.

Кръщението е обяснено допълнително

Разрешеното в Писанията потапяне във вода за християните е само символ или картина на истинското кръщение, което не е във вода, а в Христос, и по-точно в Неговата смърт. Павел заявява: "Или сте забравили, че когато се съединихме с Христос Исус в кръщението, ние се съединихме с Него и в Неговата смърт? ... Понеже се съединихме с Него в смъртта Му, ще бъдем и възкресени за живот, както Той беше". Римляни 6:3,5

Какъв е бил "образът" на смъртта на Исус? Апостолът обяснява още: "Така и вие считайте себе си за мъртви за силата на греха." (стихове 10-11). Исус никога не е бил грешник. Следователно Неговата смърт "за греха" е била жертвена смърт от името на прокълнатия от греха свят на човечеството. Нашето насаждане с Него чрез кръщението в смъртта също е жертвена смърт. Павел пише: "Умолявам ви да предадете телата си на Бога заради всичко, което Той е направил за вас. Нека те бъдат жива и свята жертва - такава, каквато Той ще намери за февруари 2025 г.

приемлива. Това е истинският начин да Му се покланяме." Римляни 12:1

Позовавайки се на Своето кръщение в жертвена смърт, Исус казва: "Но Аз имам кръщение, на което трябва да се подложа, и под какъв натиск съм, докато то не бъде завършено!" (Лука 12:50). Гръцката дума, която тук е преведена като "завършено", има значението на притиснат или зает. Препратката от страна на нашия Господ очевидно е към последните часове на служението Му, когато ще бъде арестуван и умъртвен. По този начин Неговото кръщение е трябвало да бъде в буквален смисъл "кръщение за смърт".

Когато двама от учениците Му поискаха да седнат в царството Му, единият отдясно, а другият отляво, Исус им каза: "Вие не знаете какво питате", каза Исус. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, или да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам?" - Марк 10:35-38

Тези двама ученици казаха, че могат да преминат през преживяванията, за които говори Исус, затова Той каза: "Ще пиете чашата, която Аз пия, и ще се кръстите с кръщението, с което Аз се

кръщавам." (стих 39). Думата "кръщавам" означава "погребвам" и препратката в тези различни текстове е към погребването на волята ни в Божията воля. Божията воля е била Исус да умре жертвено за греховете на света, така че погребването на волята на Учителя във волята на Небесния Отец означава и Неговото кръщение в смъртта. По същия начин Божията воля е учениците на Исус да последват своя Учител в смъртта, да се кръстят с неговото кръщение, което Павел обяснява като кръщение в смъртта.

Жертвената смърт на Исус отмени смъртната присъда, произнесена над Адамовата раса; за това не е необходима друга жертва. Въпреки това светът, освободен от осъждане, трябва да бъде просветен относно жертвеното дело на Христос. Освен това човечеството трябва да бъде издигнато от умствената и моралната деградация и да бъде очистено от всички трайни последици от греха, за да бъде възстановено съвършенството, загубено в Адам. Верните последователи на Исус, които са насадени заедно по подобие на Неговата смърт, трябва да участват в това дело на просветление и възстановяване.

Примиряване на света

Помирението може да се определи като процес на уреждане или разрешаване на различията, противоречията или конфликтите, така че две или повече страни да могат да възстановят благоразположението си една към друга. Павел пише за помирението на човечеството с Бога: "И всичко това е дар от Бога, който ни върна при Себе Си чрез Христос. И Бог ни е възложил тази задача да помиряваме хората с Него. Защото Бог беше в Христос и помири света със Себе Си, като вече не брое греховете на хората срещу тях. И ни даде тази прекрасна вест за помирение". 2 Коринтяни 5:18-20

От този пасаж се вижда, че жертвоготовните последователи на Учителя участват заедно с него в "тази чудесна вест на помирението" - делото на помирението на човешкия свят с Бога. Това дело води началото си от Бога, великия Автор на плана за спасение на изгубения човешки род. Неговият план е въведен в действие чрез Исус: "Бог примири света със Себе Си в Христос". След това ние, Христовите последователи, сме включени в картината като Христови представители в делото на помирение,

за което Той се е погрижил. Дадено ни е или ни е "поверено" "словото на помирението".

Стих 21 гласи: "Защото Бог направи Христос, който никога не е съгрешавал, да бъде жертва за нашия грях, за да се оправим с Бога чрез Христос." (2 Коринтяни 5:21). Тук имаме обяснение на основата, на която ние, които по наследство сме членове на прокълнатата и умираща раса, можем да бъдем използвани от Бога в делото на помирението. Това е така, защото Христос, на първо място, се е погрижил за нашето помирение и след приемането на тази разпоредба ние ставаме "оправени с Бога чрез Христос". Ние не добавяме нищо към стойността на кръвта, чрез която сме помирени, но силата на тази кръв осъществява нашето помирение и Бог ни смята за праведни и ни дава привилегията да участваме заедно с Христос в делото на помирението за другите.

Павел продължава в глава 6, първи стих: "Призоваваме ви да не приемате Божията благодат напразно." Колко прекрасна е Божията благодат, която апостолът ни призовава да не получаваме напразно! Тази привилегия да бъдем работници заедно с него е дело, което обхваща две епохи в Божия план за спасение - настоящата евангелска, или християнска, епоха и февруари 2025 г.

предстоящата месианска епоха. Христос е възложил на Своите последователи да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието (от гръцки: добра вест) чрез словото на помирението. (Матей 24:14; Деяния 1:8). Това дело изисква саможертва, полагане на живота ни в служба на Господ. Именно това е включено в нашето кръщение в смъртта с Христос, в нашето страдание и умиране с Него.

След това, както видяхме, работата на приближаващата месианска епоха, когато всички членове на Христовото тяло ще бъдат събрани и подготвени, ще бъде да помири и възстанови останалото човечество към живот. Павел пише: "Във времето на Моето благоволение ви чух и в деня на спасението ви помогнах". 2 Коринтяни 6:2

Изразът "в деня на спасението" не се отнася до живота на отделните хора, а до период от Божия план - настоящата епоха на Евангелието - когато Небесният Отец приема жертвата на Своя народ и му отрежда роля в Своя план като съработници заедно с Него. В този текст Павел цитира отчасти Исаия 49:8-9: "Ето какво казва Господ: "В точното време ще ти отговоря. В деня на спасението ще ти помогна. Ще те защитя и ще те дам на хората като Мой завет с тях. Чрез теб ще възстановя

земята на Израил и ще я присвоя отново на собствения ѝ народ. Ще кажа на затворниците: "Излезте на свобода" и на тези, които са в тъмнина: "Елате в светлината". Те ще бъдат моите овце, които ще пасат на зелени пасища и на хълмове, които преди бяха голи"

Небесно и земно спасение

В настоящето време онези, които чрез вяра се възползват от предоставения им от Бога чрез Христос живот, ако са верни до смърт, ще бъдат въздигнати в слава, чест и безсмъртие. (Римляни 2:7). За тях се говори в Евреи 3:1 като за "призовани на небето". Във 2 Петрово 1:4 те са описани като хора, на които са дадени обещания, чрез които могат да станат причастници на "божественото естество", което е естеството на Бога. В Римляни 5:2 те са описани като радващи се на "очакването да споделят Божията слава".

Божествената природа е не само безсмъртие, но и източник на живот. Ето защо, както и в цитираното по-горе Ис. 49:8-9, онези, за които се говори, че са запазени от Бога през всичките им изпитания, тъй като страдат заедно с Христос в Неговото кръщение в смъртта, са представени като хора, които казват на затворниците: "Излезте", и на онези, които са в тъмнина:

"Покажете се". Това са "затворниците", огромният остатък от човечеството, както мъртви, така и живи, които чрез Христос и Неговите верни последователи ще бъдат изведени от робството на адамовата смърт. Те обаче няма да бъдат издигнати до божествената природа, както ще стане с църквата, а ще бъдат изведени "да наследят запустелите наследства".

Това е наследството на живота на земята и властта над нея, която е била дадена на Адам, но която той е изгубил чрез греха. Това наследство на земния живот е било откупено с кръвта на Христос и църквата ще се присъедини към него, за да възстанови това наследство на всички, които ще се подчиняват на законите на онова хилядолетно царство на благословието, по време на което мъртвите, за които сега се кръщават истинските християни, ще бъдат просветени и ще им бъде дадена възможност да се върнат към съвършенството на човешкия живот.

Колко сме благодарни, че нашият любящ и вечен Бог е бил винаги в помощ на Своя жертвоготовен народ през целия този "ден на спасението", който, както вярваме, вече е към своя край! Радваме се, че благодарение на заслугите на

Христовата кръв нашият Небесен Отец приема жертвите на Своя народ и прави възможна проверката на тяхната вяроност към Него, очаквайки окончателното им издигане до божествената природа.

Както видяхме, дори по време на кръщението им със смърт Господ ги използва като сътрудници във великия си план за спасение. Те ще продължат да бъдат използвани като служители на помириенето и през следващата епоха, защото ще предадат посланието за помирение и възстановяване на цялото човечество, докато накрая това познание за Господ ще изпълни земята, "както водите покриват морето". Исая 11:9; Авакум 2:14

Именно чрез църквата, като посланици на Христос и използвайки словото на помириенето, познанието за "откупа за всички", осигурен от Исус , ще бъде "засвидетелствано" или направено известно на всички в подходящото време. 1 Тимотей 2:3-6

Булката

На символичен език Библията говори за вярващата Църква като цяло - за всички онези, които през настоящата епоха на Евангелието са

насадени заедно по подобие на смъртта на Исус - като за "невеста" на Христос. В Откровение 19:7 Исус е споменат като "Агнец" заради жертвения характер на изкуплението. Четем: "Да се радваме и да се веселим, и да Му отдадем чест, защото дойде сватбата на Агнеца, и жена Му се приготви".

Това "подготвяне" в момента на онези, които ще се съединят с Исус в славата и ще участват заедно с Него във възстановяването на човечеството през Месианската епоха, е свързано с много жертви и страдания. Собственото служение на Исус е било предимно жертвено и е завършило със смърт. Писанията ни призовават да бъдем като Него, символично да бъдем погребани с Него чрез кръщение в смъртта.

Украшението на бъдещата булка, освен че е безкористна любов, водеща до жертва за другите, е и украшение на смирението и послушанието в изпълнението на Божията воля. Всъщност то е богата комбинация от всички плодове и благодати на Светия Дух. (Галатяни 5:22-23; 2 Петрово 1:5-7). Едва когато всеки бъдещ член на бъдещата Христова невеста бъде така "красиво облечен за своя съпруг" и цялото

бъде изведено в "първото възкресение", ще се състои сватбата на Агнеца и Неговата невеста. Откровение 21:2; 20:6

Тогава ще се изпълни Откровение 22:17, защото едва тогава ще има завършен клас на невестите. Текстът гласи: "Духът и невестата казват: "Елате!" Всеки, който чуе това, нека каже: "Елате". Нека всеки, който е жаден, да дойде. Нека всеки, който желае, да пие свободно от водата на живота". Информирани сме, че "Духът", Божията свята сила и влияние, проявени чрез Неговия Син, Исус Христос, и "невестата", вярващата църква, ще представляват средствата, чрез които човечеството ще бъде поканено да вземе от "водата на живота". По този начин отново се разкрива уникалната позиция в плана на спасението, която заемат онези, които са посадени заедно по подобие на смъртта на Исус.

Нищо чудно, че Павел посочва колко безсмислени биха били християнските страдания и смърт, колко празно би било нашето кръщение за мъртвите, ако няма възкресение на мъртвите! Ние обаче знаем, че възкресение на мъртвите ще има, защото Христос, "първият плод", вече е възкръснал от мъртвите и е въздигнат в небесна слава. (1 Коринтяни 15:23). "Първото

възкресение" ще обхване всички, които са страдали и умрели заедно с Него, за да могат да живеят и царуват с Него, но тази славна надежда може да бъде осъществена само чрез вяност "дори до смърт". Откровение 2:10

Радваме се на увереността в божествената помощ за онези, които полагат живота си в жертва. Един от най-големите стимули за вяност е обещанието на Писанията, че нашето "кръщаване за мъртвия" свят в настоящия момент ще се натрупа за тяхна крайна полза през следващата епоха в Божия план. Ако бъдем верни, ще участваме във великото бъдещо дело за възстановяване на мъртвия свят към живот, за просвещаването му, за помиряването му с Бога и за даването на възможност да живее вечно. Какъв славен резултат е обещан в Божието Слово!